

Pláč, pláč, pláč

Greenhorns

(Těm, kteří tu už nejsou)

Vím, kde Tě najít pokaždý, když den jde spát a
doktor čas mě naučil to v klídku brát.
hlad' svůj barpult, svý cukrouše, nejsem rváč,
však přijde čas, kdy Ti zůstane pláč.

Tak už dnes říkám jen si klidně běž, běž, běž,
vím až se vrátíš uslyším jen lež, jen lež.
znám důvod proč se nevyptávám, není nač,
však za dveřma už podupává pláč.

Řeknu bye,bye,bye, já už dál jsem šel,
na tý trati končím, tak se loučím bohužel.
zbyde Ti pláč, pláč, pláč.

Zmuchlaná se probudíš jak bludnej prám,
ten, kdo takhle válí, tak zůstává sám.
až krása zmizí čím dál míň jich bude zvát a
za úsvitu budeš sama řvát.

Kdo bude potom zvědav na Tvý kvá, kvá, kvá a
ranní příchody, tak jak jsem je snášel já
čas klepe do dveří, klidně se mrač, mrač, mrač a
ten čas přináší po kapsách jen pláč, pláč, pláč.

Já řeknu bye,bye,bye, já už dál jsem šel,
na tý trati končím, tak se loučím bohužel.
zbyde Ti pláč, pláč, pláč.